

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Φ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τοῦ Φαρισαίου τὸ βαρὺ κι' ἀμαρτωλὸ σκοτάδι
ἐσκέπαξε κι' ἐμάραινε τὴν κάθη λευτεριὰ.
ἀλλὰ τὸ Φῶς ἐπάλεψε κι' ἐνίκησε τὸν Ἀδη
κι' ὁ κόσμος ἀναστήθηκε σ' ἀγάπης ἔαστερι.
Αἰώνες μὲσ' τὴν σκοτεινιὰ εἶχε τὸ πᾶν γηράσει
κι' ἀπὸ να μνῆμα π' ἀνοιξε ἀνέζησ' ὅλ' ἡ πλάση.

Τὸ Φῶς ποῦ φέγγει σήμερα στὸν ὅρμο τὸ βαθὺ^ν
καὶ τὴ γλυκεῖν τὴ χάρι του σκορπᾶ στὴν οἰκουμένη,
φωτίζει τὴν Ἑλλάδα μας ποῦ λευτεριᾶς σπαδὶ^ν
τὴν ἔχει ἀναστημένη,
καὶ πιὸ μεγάλη δείχνεται μὲ τῆς ζωῆς τὸ χρῶμα
σ' ἐκείνους ποῦ τὴν ἔκλαφαν στὸ Γολγοθᾶ της, πτῶμα.

Τὸ φῶς αὐτὸ εἶν' ἡ ζωὴ καὶ τὸ προσκύνημά της
καὶ στὴ γιορτὴ προσέρχεται νυφοῦλα ζηλευτὴ.
Ἐνας γαλάζιος οὐρανὸς εἶναι τὸ φόρεμά της
καὶ στέμμα στὸ κεφάλι της ἡ ἀνοιξις αὐτὴ.
Νύφη σεμνὴ στὸ γίροτασμα, σεμνὰ χαμογελάει
καὶ στέκεται περήφανη στοῦ Ρήγα της τὸ πλάι.

Στὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς χαρᾶς καὶ ἡ Ἑλλάδα πλέει
καὶ τὴ λαμπάδα τοῦ φωτὸς στὸ χέρι της κρατεῖ.
Σκλάβα δειλὴ σὰν ἄλλοτε στὸ γιόρτασμα δὲν κλαίει!
Τώρα δοξάζει δλόχαρη τὸ μέγα Λυτρωτὴ^ν
ποῦ μὲ τοῦ Φαρισαϊσμοῦ ἐπάλεψε τὴ φρίκη
κι' ἔγραψε μὲ τὸ αἷμα του ἀθάνατη τὴ νίκη.

Στὸ μνῆμα ποῦ ἡ λάμψη του τὰ σύμπαντα φωτίζει,
ἡ τιμημένη Μάνα μας νικήτρα γονατίζει
καὶ σκύβει καὶ προσεύχεται καὶ λέ' ἡ προσευχὴ της,
τὸ φῶς αὐτὸ αἰώνια νὰ φέγγῃ στὴν ψυχὴ της,
νέα ψυχὴ νὰ γίνεται, ἐλληνικὴ, μεγάλη
ν' ἀνοίξῃ κι' ἄλλα μνήματα, ν' ἀναστηθοῦνε κι' ἄλλοι.

Τῆς Λευτεριᾶς εἶν' ἡ γιορτὴ^ν
καὶ σεῖς ἔιφτέρια κι' ἀδετὸι
τοῦ νέου Κωνσταντίνου,
γιορτάστε τὴν Ἀνάστασι τὴ θεία Λευτεριὰ.
κι' ἀθάνατο τὸ θάρρος σας ἐκ τοῦ φωτὸς ἐκείνου,
ἄς μον σᾶς φέοη γρήγορα ν' ἀνάψτε καὶ
κι' Ἀνάστασι γὰ καμετε, λεβέντες τιμημένοι
κι' ἐκεῖ... ποῦμαι τὸ μάρμαρο βουβό λατ περιμενεῖ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

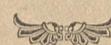
ΛΙΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο Γράννης καὶ ὁ Μαρῆς
μελοῦντες καὶ ἀπορεῖται.

- M.— Πήγες μωρὲ στὴν ἐκκλησιὰν νὰ διαβαστῆς καθόλου, ή τὴν ὄδὸν ἀκολουθῶν καὶ σὺ τοῦ διαβόλου, ἀφίνεις, ἀλλητήριε, τοὺς λεοῦντας κανόνες καὶ πᾶς στὰ Παναθήναια ν' ἀκοῦς τοῦ πριμαντόνες;
- G.— Ἐσὺ ἔξετελλάθηκες μ' σύτες τὴς Εὐανθίες ἐγὼ δὲν ἔλλειψα στιγμὴν ἀπὸ τοῦ ἀκολουθίες κι' ἄν δὲν πιστεῦς ὅωτησε.
- M.— Καὶ ποιόνε νὰ ὁωτήσω;
- G.— Τὸν Πλιάκα σύρε ὅωτησε ποῦ τοῦ κρατῶ τὸ ἵσο, καὶ πᾶς αὐγὴ κι' ἀπόγιομα σὲ δύο ἐκκλησίες καὶ φάλλουμε τὰ τυπικὰ καὶ τοῦ καταβασίες.

Κάθε Μεγαλοβδόμαδο, κι' ἐγὼ ἐν σύγκινήσει πάρο καὶ πάνω ταχικὰ τὸ ἵσο τοῦ Διονύσου καὶ μὲ ὑπομούς βυζαντινούς μελωδικούς κι' ωραίους, μέρα καὶ νύχτα φάλλουμε καὶ βριζούμε τοῦ Ὀβραίους. Τὶ ἀνομοὶ καὶ βδελυροὶ, οἱ Φαρισαῖοι βρέ Μαρῆ, ἐκείνου τοῦ αἰῶνος

καὶ πόσον τοὺς ἐτύφλωνε τὸ πάθος καὶ ὁ φθόνος! Τὶ τέρατα οἱ γραμματεῖς! Τὶ φίδια κι' οἱ πρεσβύτεροι! Μὰ μήπως κι' οἱ Αὐστριακοὶ θαρρεῖς πῶς εἶν' καλλίτεροι; Κι' αὐτὸι μᾶς βασανίζουνε καὶ στὸ σιαυρὸν μᾶς φέρονται, καὶ ἀρον ἀρον, κύριε, τὴν Ἡπειρὸν μᾶς πέρονται.

- G.— Τ' ἀκούω κι' εἴμ' ἀπὸ προχτές καταγανακτησμένος.
- M.— Μὲ τὸ;
- G.— Μ' αὐτὸι τὸ Ὀβρεῖκο τὸ ἀφορεσμένο γένος. Κι' ὁ Καΐάφας κάθαρμα, καὶ ὁ Ἰούδας λέρα· κι' ὁ Ἀννας; τὶ ἀρχιερεὺς κακὴ ψυχοή του μέρα!
- M.— Μὰ κι' ὁ Πιλάτος πῶδωκε τὴν ἀτιμή του γνώμη, μήπως δὲν ἥταν Ἰταλὸς καὶ μέσ' ἀπὸ τὴν Ρώμη;

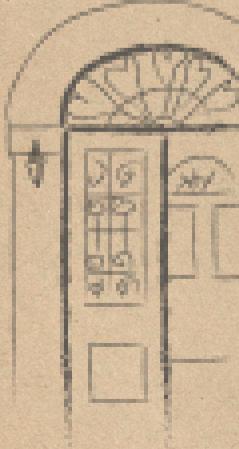

"Αν θέλῃς νὰ ξετάσουμε τὸ πρᾶμα κατὰ βάθος, εἰς τὸν Πιλάτον πρὸ παντὸς τὸ δύγνων γὰρ τὸ λάθος· κι' ἄν πῆρε τὸ φραγγέλιο, ποῦ νὰν τὸν φᾶνε φίδια, μήπως καὶ ὁ Ἀμέλιο δὲν ἔκαμε τὰ ἴδια;

Πγωλ ἔσταυρωσαν τὸ Χριστὸν; Ρωμαῖοι στρατιῶτες! Τὴν Ἰταλία κόντρα μας τὴν εἴχαμεν ἀπὸ τότες κι' ἀνέκαθεν οἱ Ἰταλοὶ μᾶς ἐποτίζανε χολὴν λαβόντες σπόγγαν δέσους, καὶ μήν ἀκοῦς τους ἀλαλους καὶ τεοὺς αἰσιοδόξους.

- G.— Τὸ εὐαγγέλιον λοιπὸν ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ, λέει Μαρῆ φιλόθησκε, πῶς τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μᾶς ἥθιανε στὴν Ἡπειρὸν τὰ πράμματα κακὰ καὶ πάει τὸ Ἀργυρόκαστρο μαζὸν μὲ τὸ Δελβίνο οἱ δὲ τρανοὶ τῆς Δύσεως μετὰ στοργῆς ἀπείρουν, διεμερίσαντο, Μαρῆ, τὰ μέρη τῆς Ἡπείρου, καὶ κλῆρον ἥδη ἔβαλον εἰς τὸν ἰματισμὸν μας ἀλλούς μονάχα μένουμε μὲ τὸν ἥρωϊσμὸν μας.

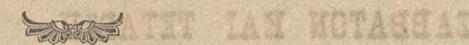
Η ζωὴ ἐλπίδει θεοῦ καθῆ. Σημῆτο γραφὲν θεοῦ πλινθωδῆ τέλβιαλ, ἡ προσπαράντα: «Η Ἡπειρὸς τετέλεσται καὶ ξεναρφτη γὰρ πάντα» κι' ὁ Καΐζερ ποὺ φίλο σου τὸν ἔλεγες, καμένε, οὐν ἥθιουλήθη, κύριε, καθόλου συνιέναι,

ἄλλος ἐπειδὴ σ' ἐβόχτησε κι' ἐπῆρες τὴν Καβάλλα, σου λέει ξεφορτώσου με καὶ μὴ γυρεύῃς ἄλλα!

Καὶ πάλιν, μωρὲ μάτια μου, ἑτέρα γραφὴ λέγει, πῶς ὅσος πατριωτισμὸς τὰ στήθη του κι' ἄν φλέγῃ, κι' δση γὰρ γαίογες εὔνοια παρὰ τοῖς ἐστεμμένοις, τὴν Ἡπειρὸν τὴν ἔχασες καὶ μὴν τὴν περιμένεις. Αὐτὸι ἐποφητέψανε τὸ Εὐρωπῆς οἱ προφῆτες:

Ἄστε ἡ συγκάτωμεν
καὶ μὴ ἀδίκως σφάζωμεν
τοὺς ἱερολογίτες.

Δεύτερον εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, λέει πῶς καὶ τὸν Κάρολον ἐλύπηστ' ἐκ βαθέων τὸ κίνημα τῆς Κορυτσᾶς καὶ λένε πῶς οἱ Βλάχοι μ' ὅλο τὸ συνοικεσίον μᾶς ἔχουνε σ' ἀμάχι καὶ ἀρον ἀρον σκούζουνε κι' ἐτοῦτο οἱ συμπεθέροι πῶς πρέπει τὸ ταχύτερον ν' ἀδειάσουμε τὰ μέοι γιὰ νὰν τὰ πάρουν 'Αλβανοί.

Καὶ γάμους ἄν γυρεύῃς,
ιlli λαμά συβαχθανί^ν
μὲ ποιὸν συμπεθερεύεις!

- M.— Τὶ διαρκής χαλαλοὶ καὶ σύγκυσις μεγάλη! Βρεθῆκαν κι' οἱ Κουτσόβλαχοι μπροστά μας τώρα πάλι καὶ πρόσερχε τὴς κούδες τους μὴν τῆς λεωφόρου, Γιάννη, γιατὶ εὐθὺς δ Κάρολος ἀπέλασι σοῦ κάνει ἀπάντηστον ἀπὸ τοῦ Δούναβη ποῦ σπέργονται καλαμπόκι καὶ τὴν κοπέλα ποῦ ζητᾶς μπορεῖ νὰ μὴ στὴ δώρη.

- G.— Τὸ τοίτον εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Ιωάννην, μᾶς λέει πῶς ἐπέσαμε εἰς τὴν ἐσχάτην πλάνην γιὰ νάχουμε τὸ Μπούσιο στὴν Ἡπειρὸν κεφάλι, ποῦ μοῦ τὸν ἔλεγες σοφὸ κι' ἐφάνηκε βουβάλι. Μ.— Κι' ὅμως παντοῦ ηρμίζουνε τὴν ίκανότητά του. Επειδὸς δ θεοπάλαβος μᾶς τάκαμ' ἀνου κάτου·
- G.— κι' ἄν ἔχῃ τὸ κεφάλι του φιλοσοφίας πλούτη, ἀπέδειξε ἀμάχειαν μεγάλην στὴ μπαρούτη κι' ἄν τὸν ιδῆς ἔξιγήστουν καὶ πέστου τοῦ ζευζέκη πῶς ἄλλα εἰν' τὰ γράμματα καὶ ἄλλο τὸ τουφέκι.

Ἐκείνῳ τότε τῷ καιρῷ, λέει ὁ Μάρκος πάλι, συνίκθησαν Αὐστριακοὶ καὶ Σέρβοι συμπαθητικοὶ καὶ Φαρισαῖοι ἄλλοι κι' ἐπέσανε, μωρὲ Μαρῆ, ὅπανου μας σὰ λύκοι καὶ ζῶντες μᾶς γυρεύουνε ἀπὸ τὴν Σαλονίκη, ζῶντες γιὰ νὰ μπαρούσουνε ζῶντες ιὰ ξεφορτώνουνε καὶ τέλος πάντων ἐννοεῖς τὰ φίδια ποῦ μᾶς ζώνουνε ἀπὸ μὰ μάντα κι' ἄλλη καὶ γύρευε τὶ ντράβαλα θενάρηγουν δέσου πάλι.

- M.— Νέα γιὰ ξάσιμο μαλλιά καὶ τέλος πάντων ἡ δουλειὰ φινάλε δὲ λαβαίνει, καὶ στέκω, Γιάννη, κι' ἀπορῶ μ' αὐτὸι ποῦ μᾶς συμβαίνει. Κι' οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Βούλγαροι κι' οἱ Τούρκοι μέσ' τὴν Πόλι. βλέπω ποῦ τὰ νετάρανε τὰ ποάμματά τους ὅλοι κι' ἐμεῖς μονάχα μένουμε ἀπὸ καιρούς καὶ μῆνες, π' ἀκόμα δὲν ἐπάφαμε τὰ σιμάρα καὶ τοῦ γκρίνες. Τὶ λέσ καὶ σὺ;

G.— Τὶ νὰ σου πῶ; Τοῦ Βενιζέλου πέστα ποῦ πά, νὰ βρῇ τὸν Καΐζερ νὰν τοῦ γυρέψῃ δέστα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Διαχορηγεῖται τούτο τὸ έργο
Διατίθεται τὸ έργο
Διατίθεται τὸ έργο
Καὶ μετ' ἀνδραῖοι σερνεῖται
τὴν Ηπειρὸν πρόστις τὸ παρόν
τὴν ἀπογαγρατιδούμενην
κι' ἐπὶ δανείων δάνεια στὸ Εθνος προσαρτῶμεν.

ΙΩΑΝΝΙΤΕΡ

Κι' ἀν δῶ παραδέρνουμε
καὶ μέτρο δὲν βαστᾶμε,
νὰ μὲν ἀκοῦς νὰ πέρνουμε,
ἄλλα καὶ τὶ χωστᾶμε!

Γ.— Στὴν τύχη δίχνετα, Μαρῆ, τὰ ἔθνικά μας πράγματα,
καὶ ἀς δεώμαστε μαζὸν
ὁ Βενιζέλος μας νὰ ζῇ
νὰ κάμη κι' ἄλλα θαύματα,
καὶ μὴ καθόλου δυσφορεῖς ἐὰν δὲν ἡσυχάζεις,
γιατὶ χωρὶς περισπασμοὺς
κι' ἄλλεπαλλήλους σπαραγμούς,
νεκρὰ σοῦ φαίνετ' η̄ ζωὴ καὶ τὴν ἀηδιάζεις!

**Πασχαλεγὸς διάλογος
τῶν ἡμερῶν ἀνάλογος.**

Γ.— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν φωτίσας τοὺς ἐν "Αδῃ.
Μ.— Κυλῶς τονέ δεχώμαστε λοιπὸν τὸ Μιρτιάδη
ποῦ στὸ κενὸν προσέρχεται κι' ἐκεῖνος νὰ συντρέξῃ
καὶ κόντρα μὲ τὸν Τούκαρδο τὴν τόμπολα νὰ παίξῃ.
Γ.— Μοῦ τῶπανε, μωρὲ Μαρῆ, κι' ἔχαρτα μεγάλως
πωβρέθηκε ἀντίπαλος κι' ἀμποτε νάρτη κι' ἄλλος
κι' εἴθε κενοὶ ἐν τῷ κενῷ νὰ ἐκτεθοῦν πέντ' ἔη
γιὰ νάρχη διπωσδίποτε ὁ κόσμος νὰ διαλέξῃ.

Μ.— Πάσχα τὸ μέγα καὶ καινόν,
πάσχα σεμνὸν καὶ θεῖον
καὶ πάσχα Βινιερατιανὸν
περὶ τὸ Δημιαρχεῖον.

Γ.— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, οὐαὶ τῶν Ἰουδαίων!
Ίδον φωνὴ ἔξ οὐρανῶν:
νηστεία Κοσμετατιανῶν
καὶ πάσχα Λουβερδαίων.

Μ.— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τὸν "Αδην καταισχύνας.
Γ.— Ο δήμαρχος ὁ πεπιωκὼς ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας
κι' ὁ νέος πωπαράλαβε ἀνθῶνας καὶ φυτείας,
ἀμέσως ἔξερῆσε τὰ φιόρα τῆς πλατείας
καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἐργάζεται μεγάλου
νὰ διορθώσῃ βαθμηδὸν τὰ σφύλματα τοῦ ἄλλου.

Μ.— Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ τριήμερος ἀνέστη
τέρπου καὶ χόρευε Σιάδων
ὅτι κατόπιν θυσιῶν
μέλος ἐν τῇ Γεωργικῇ κάνονταν καὶ τὸ Φορέστη
κι' ἐνῷ ἐσὺ ξαπλώνεσαι, τεμέλη, στὰ πεζούλια,
εὑρέθη κι' ἄλλος εἰδικὸς γιὰ τὰ κοκκινογούλια.

Γ.— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, λύτρωσις ἐν ἀνθρώποις.
σφάζουν ἀρνιά στὴν "Ηπειρο πρὸς τέρψιν τῆς Εύρωπης,
κι' ἐν Ἑορτῇ πασχαλινῇ
χαρῆτε πατριῶτες,
ποῦ κατασφάζουν Ἀλβανοὶ
τοὺς μαρόνους Ἡπειρῶτες.

Μ.— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ τέλος πάντων Γιάννη,
ἀπελιντρώθης εὐτυχῶς κι' ἀπὸ τὸ Σαϊτάνη.
Γ.— Κι' δύμας πολλοὺς ἐλύπησε, Μαρῆ, ὁ θάνατός του.
Ἐνρέθησαν ἐπιστολαὶ ἐπὶ τοῦ πτώματός του
ἐκ πλείστων προερχόμεναι σημαντικῶν ἀτόμων
ποῦ τὸν ἐνίσχυον πολὺ στὸν ληστρικόν του δρόμον.
Κι' ἀν εἶσαι ποιητὴς χρυσὸς
καὶ τὴν ἀξίαν σου ποσῶς
δὲν τὴν ἀναγνωρίζουνε,
γίνε ληστοφυγόδικος νὰ σὲ ὑποστηρίζουνε.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, οἱ δαίμονες τυφλοῦνται,
καὶ οἱ λυτρωθέντες ἀνθρώποι ἀναζωγονοῦνται,
κόσμοι ἔξωραζονται,
τὰ πάντ' ἀνακαίνιζονται
ἀπὸ τὸν ἀναστάντα
καὶ μόνον τὸ Δηξούριον εἴσι θά μένη πάντα.
Ο Κύρος ἐνέστη τὰ πάντα συγχωρίσωμεν
καὶ οὐτοῦ νῦν βοήσωμεν
γιὰ ναῦρουμε καὶ τέλος,
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ ζήτ' ὁ Βενιζέλος.

ΞΕΝΗ ΜΟΥΣΑ

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

Χρυσᾶ, διαμαντοκόλλητα τὸ ἀστέρα καμαρώνουν
καὶ ταὶς γλυκειαὶς ἀκτῖνες των στὰ φύλλ' ἐναπατώνουν
πέρφτ' ἡ δροσούλα σταλακτὴ σὰν τὸ μαργαριτάρι
κι' ἡ πασχαλιὰ μοσχοβολὰ τῆς λεύμονιᾶς ζευγάρι
μὲσ' ἀφ' τὰ φυλλονάρδηα των τὰ λούλουνδ' ἀνασαλίουν
κι' ἡ μυρωδιὲς των καὶ νεκροὺς ἀκόμη ἀνασταίνουν.

Χαρὰ στον ποῦ μπορεῖται η̄ ζῆ μὲσ' τοὺς ἀνθοὺς τὸ Ἀπρίλη
κι' ἔχει ἀγάπη στὴν καρδιὰ, κι' ἔχει φιλιὰ στὰ χελλῆ
χαρὰ σ' ἐκεῖνον ποῦ μπορεῖται σ' ἀνθοστρωμένα μέρη,
σὲ νύχτας Ἀπριλιάτικης τὴν φοδοσιγαλιὰ,
τὴν λατρευτὴν ἀγάπη του ηρατῶντας ἀφ' τὸ χέρι,
νὰ ξενυχτᾶ στὸν ἔρωτα, στὰ χάρια στὰ φιλιὰ !

III.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟ
ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΑ

Λοιπὸν θὰ γράψω ποίημα! Παρακαλῶ σε Μοῦσα,
ἀφησε πιὰ τὰ πέσματα κι' ἔλα ἔδω κοντά μου.
Σὰν τὸ Μεσσία γιὰ καιρούς καύμένη σ' ἔζητούσα!
Ἐλα γιὰ νὰ καπνίσουνε λιγάκι τὰ μυαλά μου!

— Ίδού με! — Καλῶς ὥριτες! Μὰ πᾶς σὲ τέτοιο χάλι;
Τὴν ἀσχημη! τὶ κουρέλους καὶ κακοχτενισμένη!
Ἐγὼ σ' ἐφανταζώμουνα μὲ χίλια μύρια κάλλη!
Τὶ κρίμα στῆς ἐλπίδες μου νὰ βγαίνω γελασμένη!

Μοῦ ἔφερες τούλαχιστον αὐτὰ ποῦ πᾶς στοὺς ἄλλους;
Τὴν λύρα καὶ τῆς σκουτουφλιές, τὰ μπερδευτὰ μαγνάδια;
— Αὐτὰ ποῦ λές, κοπέλα μου, τάχι ώ γιὰ τοὺς μεγάλους.
— Αλλοίμονο! Λοιπὸν σ' ἐμὲ μὲ χέρια ηρθες ἀδειά;

Καὶ πέπλους τῶν νεράδωνε πῶς πίσω σου δὲν σέρνεις;
Σὰ στρίγγα, ἀπὸ τὰ μαλλιὰ μῶρχεται νὰ σὲ πιάσω!
Οὔτ' ἔν' ἀπὸ τὰ σύνεργα ποῦ σούπα δὲν μοῦ φέρνεις;
Μὲ τὶ τὸ μαῦρο ποίημα λοιπὸν θὰ συσκευάσω;

— Λύρα ζητᾶς κορίτσι μου; Καλλίτερα ν' ἀφήσης
νὰ σου περάσῃ ἡ δρμὴ γιατὶ πολὺ φοβούμαι
λόγῳ τῆς ήλικιας μήπως παραληφθεῖ
καὶ τότε.... Φθάνει ἀρκετὰ θαρρῶ πῶς ἔζηγούμαι.

Γιὰ σκουτουφλιές λυπήθηκες; Πώ πὼ κυρὰ δασκάλα!
— Ανοίξε τὴν γραμματική καὶ θαύρης σσες θέλεις.
— Εν πρώτως ἀνα—παρα—διά, καθίδις καὶ τόσα ἄλλα
π' δλημερίς στὸ διάστολο σ' ἀκούω γὰ τὰ στέλλης.

Τώρα, σὲ μαγεστράδικα, πέσ' μου ποτὲ δὲν πήγες;
Νὰ δρής μαγνάδια μπόλικα, ἄλλα μὰ τὴν ἀλήθεια
θάσαι τρελλή, γιατὶ αὐτὰ τὰ δάνουν γιὰ τῆς μυίγες
καὶ σὺ τῆς μυίγες μοῦ δητᾶς τοῦ στίχου σου δογήθεια;

Λείπουν οἱ πέπλους μ' ἀπ' αὐτοὺς, ἔχεις καὶ μὴ γκρινάζῃς
ἀφοῦ καὶ είσαι διαρδός τῆς έθιμοτυπίας.
Τὴν δόλια ἀλήθεια διαρκῶς μὲ πέπλους δὲν σκεπάζεις;
πέπλους ποῦ δίνουν στὴν ψευτὶ τὴν δψιν εὐγενείας;

Θαρρῶ δὲν λέπει τίκοτα. Φτιάσε τὸ ποίημά σου.
— Εγὼ σ' ἀφήνω ἔχει γυά, κι' σὲ φεύγω μὴ θυμώσῃς.
— Γιὰ στάσου κατεργάρα μου, λιγάκι, Μοῦσα, στάσου.
διάδασες' δῶ τὶ ἀνοστιές ηρθες νὰ μεσσαρώσῃς!

— Δὲν φταίω γώ κοπέλα μου! Σὺ θάχης τὴν ντροπή.
— Ασήσε τὰ σους κεφαλαῖς τὶς αριά σου ματίζεις
Μοῦσα πρωταρχικάτης τὸ θελαῖς καὶ σεμπάνεις;
Θὰ σὲ πέλασαι τὴν ζῆτα την πάτητα την πατητή,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΙΓΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΟΛΙΒΕΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙ

Ανάστασιν γιορτάζουμεν Χριστοῦ
Ανάστασιν γιορτάζουμεν τοῦ Γένους,
τώρα π' ὅμη τὸ ἀνδρεῖον μας στρατοῦ
ἐπῆγε λευτερὰ στοὺς σκλαβωμένους.

Μὰ τὴ διπλῆ γιορτὴ καὶ τὴ χαρᾶ,
μὲ φθόνον φαρμακῶν Εὐρωπᾶῖον,
ποῦ γίνονται γὰρ ἵμας κάθε φορά
Πύλατοι μας σωστοὶ καὶ Φαρισαῖοι...

Τὸ Γένος μας αὐτὸι σὲ Γολγοθᾶ
παντοτεινὰ ζητοῦν νὰ τὸ κρατοῦνε.
Μ' ἄν αἷμα τῆς Ἡπείρου τοὺς μεθᾶ,
εἰς ἀδικίας αἷμα ψὰ πνιγοῦνε...

Μὲσ' ἀπὸ τῆς καρδίας Ἡπειρωτῶν
μαύρη φρικὴ κατάρα τώρα βγαίνει,
ποῦ πάλιν ἐξ αἰτίας Δυνατῶν
Ανάστασι γιορτάζουν σκλαβωμένοι.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Θυμάμια σὰν τῆς ζῆτησα φιλί
πῶς ἤταν ἔορτὴ τῆς Ἀναστάσεως
μιν τόδιοκεν ἡ φίλη σὰν τρελλή
σπαστό, κι' ἄνευ μεγάλης ἀντιστάσεως.

Τέτοιο σὰν ἐδοκίμασα μεξέ...
θάρδεψα καὶ γι' ἀγάπες τῆς ἐμίλησα...
Μὰ μοῦπε: δὲν κατάλαβες χαζὲ
γὰρ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη πῶς σ' ἐφίλησα;

CHEF

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ

Στὴν ἐκκλησὶᾳ ἡ χριστιανὴ
πρωΐ καὶ βράδυ πάει,
ἀλλὰ ποτὲ δὲν λησμονεῖ
κι' ἐκείνους π' ἀγαπάει.
Τὰ καταφέρον' ἡ χριστιανὴ
τὰ πράματα τῆς τέλεια
γειτά τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ
καὶ δίγει δύο ραγτεβοῦ
μετὰ τὰ εὐαγγέλια!

Η ΔΥΟ

Κι' ἡ δύο φιγουράρουνε πολύ·
κι' ἡ δύο δπαράμιλλες στὸ νάξι·
ἡ μὰ εἰν' ὀμορφιὰ ποῦ σοῦ μιλεῖ,
ἡ ἄλλη, ὀμορφιὰ ποῦ σὲ ξιπάζει.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ & ΣΙΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Παρακαλῶ πάντας τοὺς εὐγενῶς συμ
μερισθέντας τὸ πένθος μου ἐπὶ τῷ οἰ-
κογενειακῷ μοι δυστυχήματι, νὰ δεχθῶ
σι τὴν ἐκδήλωσιν τῆς βαθείας εὐγωμο-
σύνης μου.

ΟΡΑΣ. ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξίδης
ἡμᾶς συμφορᾶς ἐκ τοῦ θανάτου τῆς λα-
τρευτῆς μας Μαριάνθης, ἐκφράζουμεν
τὴν ἀπερίφραστην εὐγωμοσύνην μας πρὸς ἀ-
πειλὰς τοὺς εὐγενῶς συμμετασχόντας
τῆς θύμφεως μας.

Νικόλαος Γαρβογιάτος
Θυγέτεια Ε. Κορνέλου.

ΕΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐξ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικασ-
τίων παντοπολεῖ τὴν ἀδελφῶν Βεν-
τούρατου, προσελιγμένης τελείου ιηχάνη
μα πρὸς κατασκευὴν περιουχῶν ποτῶν
ἥτοι λειμονάδων πακάσο, πορτοκαλά-
δῶν σελτές κτλ., πωλουμένων ἐντὸς τοῦ
παντοπολεῖ λιανικῶν καὶ χονδρικῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐβδομάς τῶν Παθῶν καὶ ἑβδο-
μᾶς τῶν . . . ἐξετάσεων τῆς γυμναστι-
κῆς. Ὁλα τὰ σχολεῖα δημόσια καὶ ἴδιω
τικά, ἀρρένων καὶ θηλέων, ἔδωσαν ἐξε-
τάσεις τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν εἰς γυμνασ-
τικὰς ἀσκήσεις.

Ἐλλανόδιος ἐπιτροπὴ δὲ αὐτὸς
εἶχεν ἀπαρτισθῆ ἀπὸ τὸν π. Νομαρχεύον
τα κοὶ τοὺς π. π. Παν. Φραγκόπουλον,
Πέτρον Χωραφᾶν καὶ Ἡλίαν Φωκᾶν,
δὲ εἰδικοὺς ποτὰς διὰ τὴν πλαστικότη-
τα τὸν γυμνασιούμενον σωμάτων καὶ τὴν
εὐρυθμίαν τὸν ἐκτελουμένων ἀσκήσεων.

Ἐπρότεισαν ἀναμφισβήτητως τὰ
ἴδιωτακά σχολεῖα, διότι ἐκεῖ, φαίνεται,
καταβάλλεται μεγαλυτέρα ἡ προσοχὴ εἰς
τὰ ζητήματα αὐτὰ.

Ἡ π. Ραζῆ μᾶς παρουσίασεν ἐν
τῷ Ἐπταδευτηρίῳ τῆς εἰς πέντε τριή-
ματα, δραστήτων συμπλέγματα γυμνασ-
τικά. Κάθε διδασκάλιστα εἶχε καὶ ὅλη
κόνη τῆς ἐπίσης σύστημα.

Διεργίη τὸ τυμῆμα τῆς νηπιαγω-
γοῦ "Αννας Ραζῆ εἰς ἐκτέλεσιν τελείας
Σουνιδηκῆς γυμναστικῆς.

Ἄλλα καὶ τὸ τυμῆμα τῆς διδασκα-
λίσσης "Ἀγγειλικῆς Μακροῆς, δὲν ὑστέον-
σεν. Ἐθαυμάσθη ἰδίως εἰς τὴν ἀπαγγε-
λικήν.

Ἡ διδασκάλιστα τῆς Γαλλικῆς Μ.
Τραυλοῦ, εἶχεν ὡς πάντοτε ἀγκετὴν πρω-
τοτυπίαν. Τὰ παραγγέλματά της διδό-
μενα γαλλιστὶ, θὰ τὰ ἔγκλεινον ὀρισμέ-
νος καὶ αὐτοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Γαλ-
λικῆς ἀποστολῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἴ-
χεν ἐξετάσεις καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον
τῆς π. Μαζαράκη.

Μεγαλυτέρα εὐρυγωρία ἐκεῖ, εἰς ἔ-
να διηστόλιστον κῆπον δ ὅποιος καθί-
στατο ενδισμώτερος ἀπὸ τὰς προσελθό-
μενας ἀνθράκας ἢ ἀπὸ τὰ φυσικά
τὸν ἄνθη.

Τελειότης εἰς τὰ γυμνάσια τῆς διδα-
σκαλίσσης Μ. Γούνερο. Ἐλευθερία καὶ
κάροις διέκρινεν ὅλας τὰς μάθητριας τῆς.

Διάφοροι χροὶ ἐχορεύθησαν εἰς τὸ
τέλος, ἐξ ὧν κάλλιστος δ ἔμνικος τῶν
Κορητῶν. Ἡ μαθήτρια Ἐλένη Γ. Μα-
ράτου μᾶς κατενθύσασε.

Χωρὶς νὰ ἀδικήσωμεν τὰ ἄλλα σχο-
λεῖα, θὰ διολογήσωμεν ὅτι ἡ γυμναστι-
κὴ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς π. Μαζα-
ράκη ἥτο κάτι τι ἔξαιρετικόν.

Καὶ τὰς ἐξετάσεις τῆς Δημ. Σχο-
λῆς τῶν θηλέων, διεργίη εἰς τὴν ὁδι-
κήν ἡ νέα διδασκάλιστα Ε. Γ. Ἀντύτα.
— Διάφοροι χροὶ ἐχορεύθησαν εἰς τὸ
τέλος, ἐξ ὧν κάλλιστος δ ἔμνικος τῶν
Κορητῶν. Ἡ μαθήτρια Ἐλένη Γ. Μα-
ράτου μᾶς κατενθύσασε.

Χωρὶς νὰ ἀδικήσωμεν τὰ ἄλλα σχο-
λεῖα, θὰ διολογήσωμεν ὅτι ἡ γυμναστι-
κὴ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς π. Μαζα-
ράκη ἥτο κάτι τι ἔξαιρετικόν.

Σήμερον Σάββατον ἡ "Ἐδυνική
Τράπεζα" θὰ ἐνεργήσῃ πληρωματικά ἀπὸ
τῆς 9)12—11 π. μ.

Παρελήφθην τὸν ἀναγγελθῆ εἰς τὸ
φύλλον τῆς Τετάρτης, ὅτι μετὰ τῆς π.
"Αννας Χριστοδούλου" ἀφίκετο καὶ ἡ
κορία Πέτρου Γεράκη.

Απὸ τὴν "Αθηναϊκὴν" «Ἀκρόπο-
λιν» παραλαμβάνομεν τὴν ἀκόλουθον
εἰδήσην. Κάποιος ἀργοστολιώτης ἀπέ-
στειλεν πρὸς τὸν βουλευτὴν Κεφαλληνί-
ας π. Νικόλ. Ραντόποιλον ἐπιστολὴν δι-
ῆς παρεπονεῖτο κατὰ τινος δικαστικοῦ
ὑπηρεσιοῦντος ἐντάθια.

Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν δ. π. βουλευ-
τὴς ἐνεγέιψε πρὸς τὸν ἀκόλουθον
εἰδήσην τῆς Πατρίδης τῆς Λαζαρίδης.

Ἐρέστη τὸν ἀπότελεσμα;
— Οἱ Εἰσαγγελεῖς δὲ αἰτήσεώς του
πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐπιδιώ-
κεν νὰ τὸν δοθῇ ἡ ἀδεια τὰ καταδιώξει
ποιητικῶν τὸν π. Ραντόποιλον ἐπὶ ἐξυ-
βίσει.

Οὐτὼ ἐπιίμεται τὸ γεγονός εἰς τὴν
"Ακρόπολιν", ἡ δομή δυσμενέστατα τὸ
αρμάτισε. Κινδυνεύει τὸν πρόεδρον τῆς
Βουλῆς ἐπιδιώξεις ἐπικρατεῖσας τῆς
εἰσαγγελείας.

Μᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι μετὰ τὸν
τοῦ Σατατήν ἀπὸ τὸν καταδιώκοντος
τὴν ληστοσυμμορίαν ἀποστολῆς

μάλιστης τρομοκρατίας ἐπικρατεῖ καὶ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Σ. Ι. ΑΒΛΙΧΟΥ & Σας (ΑΒΛΙΧΑΚΗ)

· Ήρχισε παραλαμβάνον τὰ καλοκαιρινὰ εῖδη, φορέματα μάλινα
μαλοβάμβακα τελευταίας μόδας, τισδροὶ καὶ λινὰ διά γυναικεία φο-
ρέματα εἰς μεγάλην ποικιλίαν ποιοτήτων καὶ σχεδίων, ὑφάσματα
βαμβακερὰ ἱματισίδια μάλινα πόδες 35, 40, 50 καὶ 70 λεπτὰ εἰς διάλογον
τοὺς χρωματισμοὺς, ζεφίρια εἰς 100 χρωματισμοὺς καὶ σχέδια πόδες
30 λεπτὰ, βατίστες μεγάλη συλλογὴ κ. λ. γαρνιτούρες, δαντέλλες
καὶ κολάροις διὰ φορέματα, κορδέδες νέων σχεδίων κ. λ. κ. λ.

Τὸ Ραφείον τοῦ καταστήματος ἐπλουτίσθη μὲ τὰ πλέον καλλίτε-
ρα μέσης ἐποχῆς καὶ καλοκαιρινὰ κασμίρια εἰς τὰ νεώτερα σχέδια τῆς
μόδας. Ἐργασία γνωστὴ τελεία, τιμαὶ πάντοτε ἀσυναγώνιστοι.

Εἰς τὸ πιλοποιεῖον ἔφθασαν τὰ ἀναμενόμενα

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ—ΜΟΔΕΛΛΑ

Πωλούμενα εἰς ἀποτελέστως εὐθυνάδες τιμάς. Αἱ κυρίαι ὅς επισκεφ-
θοῦν τὸ κατάστημα δύο τιμῶν τὰ σχήματα καὶ μάθουν τὰς τιμάς.

· Όποιαδήποτε ἐπιδιόρθωσις, πόδες 2 δραχμαὶς τελεία, ἐγγυημένη.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

· Επαναλαμβάνονται ἀπὸ αὔριον αἱ
παραστάσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ θιάσου εἰς
τὸ Δημ. Καρφενεῖον.

· Άριον χάριν τῆς ἑορτῆς θὰ γίνουν